

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 12. maj 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mikkel Holt Christensen
Sagsnr.: 2021-0037-0118
Dok.: 1951878

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om udpantning og om udlæg uden grundlag af dom eller forlig (Effektivisering af straffesagskæden, digital kommunikation i skiftesager, pligtig afgangsalder for dommerfuldmægtige m.v.) (L 212)

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om udpantning og om udlæg uden grundlag af dom eller forlig (Effektivisering af straffesagskæden, digital kommunikation i skiftesager, pligtig afgangsalder for dommerfuldmægtige m.v.) (L 212), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. april 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om udpantning og om udlæg uden grundlag af dom eller forlig. (Effektivisering af straffesagskæden, digital kommunikation i skiftesager, pligtig afgangsalder for dommerfuldmægtige m.v.) (L 212):

”Vil ministeren redegøre for, hvorvidt det også er et problem, at forurettede og vidner ikke møder op i en retssag, og om den økonomiske sanktion, der foreslås med forslaget, også gælder forurettede og vidner?”

Svar:

Et vigtigt bevis i straffesager er det, som forurettede og de andre vidner, der har overværet en forbrydelse, kan fortælle om sagen. Det vil derfor i praksis ofte udgøre et problem i forhold til gennemførelsen af hovedforhandlingen af sagen, hvis forurettede eller andre vidner udebliver.

I den forbindelse bemærkes, at forurettede normalt afgiver forklaring som vidne i en straffesag og i den forbindelse er omfattet af de almindelige regler om vidner i retsplejelovens kapitel 18, herunder § 168, stk. 1, om vidnepligt. Ifølge denne bestemmelse er udgangspunktet, at enhver har pligt til at efterkomme en indkaldelse til at afgive vidneforklaring i retten.

Et vidne, der trods lovlig indkaldelse udebliver fra et retsmøde uden at have meldt lovligt forfald, f.eks. på grund af sygdom, kan efter rettens beslutning afhentes af politiet, pålægges erstatningsansvar og tvangsbøder eller tages i forvaring i arresthuset i op til 6 måneder, jf. retsplejelovens § 178.

Der findes således en række tiltag over for vidner, der udebliver uden lovligt forfald, som skal sikre vidnets fremmøde i retten.

Et vidne skal imidlertid ikke – som den tiltalte, jf. retsplejelovens § 853 – være til stede under hovedforhandlingen af straffesagen. Derfor vil et retsmøde i højere grad kunne fortsætte, hvis et vidne udebliver, herunder hvis anklagemyndigheden under sagen vælger at frafalde vidnet, end hvis tiltalte udebliver.

På den baggrund er initiativerne vedrørende effektivisering af straffesagskæden i lovforslaget nr. L 212, herunder også initiativet om nedsæt-

telse af visse offentlige ydelser i en periode på 12 uger, målrettet mod at begrænse tiltaltes udeblivelse fra retsmøder.